

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10247/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Стојковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости споразума и исплате разлике накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 698/25 од 13.03.2025. године, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 698/25 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 698/25 од 13.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 250/24 од 17.10.2024. године, у делу којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари; утврђено да је споразум о накнади за експроприсано земљиште број 465-1143/11-07 од 23.12.2011. године ништав, супротан принудним прописима и јавном поретку и да не производи правно дејство; тужени обавезан да тужиоцима на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште по наведеном споразуму исплати по 205.040,00 динара са законском затезном каматом од 17.10.2024. године као дана пресуђења до исплате; тужени обавезан да тужиоцима накнади парничне трошкове од 179.252,00 динара, као и законску затезну камату на износ од 128.250,00 динара почев од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, уз истицање да би одбијање ревизије било у супротности са одредбама члана 32. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о људским правима и слободама, којима је зајемчено право на правично суђење.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) - ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости споразума и исплате поднета је 14.02.2024. године, а вредност предмета спора према утврђењу првостепеног суда је 410.080,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**